

Tartalom

A szelídek pedig öröklük a földet	1
Boldogok a szelídek	2
János apostol	3
Mit jelent nekem a szelídség?	4
Riport Stóber Lászlóval	5-7
László atya 70 éves	8
Hajnali misék, és a Mikulás a templomunkban.....	9
Frissítő	10
Filmajánló	11
Egy cursillo ajándékai	12
Gyerekszám	13
Út az ismeretlenbe	14
Imádkozzunk	15
Beszámoló-hírek	15-16

„A szelídek pedig öröklük a földet, és élvezik majd a béke áldásait”

(Zsolt 37,11)

XVI. Benedek pápa *A Názáreti Jézus* című könyvében arról ír, hogy amikor Jézus a szelídeket boldognak nevezi, mert ők öröklük a földet, az egyik zsoltárt idézi, amelyet már több száz évvel korábban is imádkoztak. Ennek a zsoltárnak, amely a 37-es számot kapta, az a fő kérdése, hogy mi lesz az igazak és mi a bűnösök sorsa. A kiindulópont pedig az a kérdés, amely régóta foglalkoztatja az emberiséget: hogyan lehet az, hogy az igazak is szenvedhetnek, a bűnösöket pedig elkerülik a csapások?

A szerző ezt az ellentétet azzal oldja fel, hogy a bűnösök sikere, öröme csak ideig-óráig tart: „az Úr ellenségei, mint a mező virága, elhervadnak, s eltűnnek, akár a füst” (20). Ezért változásra buzdítja őket: „hagyd el a rosszat és tedd a jót, akkor megmaradsz mindörökre” (27). Az Isten barátai, a szelídek, az ideig tartó megpróbáltatások után nagy örömben részesülnek: „Az igazak életére gondja van az Úrnak, örökségük megmarad örökre” (18). Ma, évezredekkel később, már Jézus tanításának fényében olvasva a zsoltárt felfedezhetjük azt a gondolatot, amelyet Perlaky Lajos egyik könyvében így fogalmaz meg: „az élet rövidsége valójában csekélyt teszi a különbséget gazdag és szegény, boldog és boldogtalan ember között”. Talán nem haszontalan erre gondolnunk ismét egy év végéhez érkezve.

Benedek pápa arról is ír, hogy az ötödik boldogmondás, tehát amikor a szelídeket nevezi boldognak Jézus, szoros kapcsolatban áll az elsővel, amely a lélekben szegényekre (és az akár anyagi értelemben vett szegényekre is) vonatkozik. Ezek olyan emberek, akik kicsinységük tudatában Isten elé állnak, kezük üres. S pont azért, mert üres, képesek befogadni azt, amit Isten ad nekik. Mivel nem szorongatnak görcsösen valamit a tenyerükben, például vagyont, hírnevet, megbecsülést vagy annak vágyát, hogy „legyenek valakik”, Isten azt adhatja nekik, amire igazán szükségük van. Kis Szent Teréz írta, hogy amikor Isten elé lép, üres kezeit tartja majd felé és ezáltal tudja őt Isten jóságával s a legfontosabbal, örökre szóló boldogsággal betölteni.

Isten csak akkor tud működni, ha teret hagyunk neki. A szelídek azok az emberek, akik ebben a „teret hagyásban” jeleskednek: engedik, hogy saját akaratuk erőltetése helyett Isten vezesse őket. Ez nem azt jelenti, hogy minden vágyukról lemondanak, vagy hogy örök másodikként mindig a háttérbe húzódnak, meghunyászkodnak. Azt viszont igen, hogy nem erőszakosak, követelőzőek sem a saját, sem mások sorsát illetően, mert mindent az örök élet szempontjából tudnak nézni, ahol a földi pozícióknak és az evilági boldog- vagy éppen boldogtalanságnak nincs jelentősége. Ezt az utat járta be Mária Magdolna is, plébániánk védőszentje: a teljes lelki sötétségben, elveszettségben találkozott Jézussal, majd miután belépett az életébe, többet nem tágitott a Mester mellől. Fokról fokra, teret engedve neki a lelkében, átalakult az ő képmására. Ebben segítsen bennünket védőszentünk közbenjárása az előttünk álló évben is!

A Kiválasztott című film: Jézus tanítványai (elől Mária Magdolna)

Bóka Balázs káplán

Boldogok a szelídek, mert ők öröklük a földet

A gyorsaság és hatékonyság alapvetően pozitív értékek. Sajnos könnyen elurakodhatnak rajtunk és már képtelenek leszünk megállni, szemlélődni, aprónak és lényegtelennek tűnő dolgokon elgondolkozni. A szelídség erényével kinyíthat a szívünk észrevenni, hogy mire is van igazán szüksége a környezetünknek. Már nem akarom mindenáron megváltoztatni a környezetemben élőket, de magát a környezetemet sem. Kinyitom a szívem a körülöttem élők és a környezetem felé. Megpróbálom más szemével vizsgálni a dolgokat, legyen ez egy embertársam, vagy a körülöttem levő számtalan teremtmény egyike. Próbálom felismerni azokat a nehézségeket és gondokat, melyek szenvedést okoznak nekik, és ha nem is én okoztam a bajt, de enyhíteni én is tudok a problémán.

Lehajolok egy szeméért, amit nem én dobtam el. Nem hagyom, hogy megkísértsen a lustaság és kicsinyhitőség ördöge, aki azt sutto-gja, hogy „csepp a tengerben”, nem ér semmit a mozdulatod, amikor a természetben gyalogolva lehajolsz egy eldobott szeméért.

Újragondolom egy addig rutinszerű mozdulat hatását a környezetemre, amikor a saját szememetet kommuná-

lis kukába dobom és ezzel tovább építek egy szemétheget, mely több ezer évre hirdetni fogja a nemtörődomség és lustaság diadalát. Vagy változtatok ezen az ördögién berögződött, egyszerű mozdulatomon, és keresek egy szelektív kukát, hogy új életre kelhessen a számomra már feleslegessé és használhatatlanná vált anyag.

Szemlélődésem közben felismerhetem, hogy hány élő teremtmény vált, vagy válik épp miattam, vagy környezetemben élő embertársaim miatt hajléktalanná. Az idős fák pótolhatatlan lakóhelyei (voltak) több száz különböző élőlénynek. Az idős fák eltűnésével, eltűntek odvaik is, melyeket szinte lehetetlen pótolni, de kötelességünk legalább megpróbálni. Gondoskodnunk kell a jövő nemzedékéről fák ültetésével. A még álló fáinkat hagynunk kellene megöregedni, és ha kell ehhez segítséget nyújthatunk nekik, ápolhatjuk, támogathatjuk őket. A jelen veszteségeit, az odvak hiányát pedig madár- és denevérodúk kihelyezésével enyhíthetjük.

A restség a lustaság szinonímája, a szorgalom pedig pozitív erény. De biztos, hogy a környezetem élővilágának az én mindennapi szorgalmas ténykedésem jót tesz? A hetente nyírt gyeper, a formára nyírt bokor, a műtrágyázott, vegyszerreztett ágyások? Az „ökológiai restség” a szelíd együttélés titka az élővilággal. Legyünk rest kaszálatlanul hagyni egy-egy virágos foltot a gyeperen, a kert szögletében egy időre elvadulni hagyni a cserjéket. Az élővilág, a rovarok és így a madarak is hálásak lesznek ezért a szelíd odafigyelésért.

szöveg és képek: dr. Illyés Zoltán biológus, természetvédelmi szakértő, a Mindszenty Ifjúsági Ház vezetője

Templomunk

János apostol (Betsaida kb. 6 – Efezus kb. 100)

A jobb oldali első oltárfülke nyugati falán látható az apostolok sorában Szent János „szobor”-freskója. A többi apostollal ellentétben, akiket a művészet – bár életkorukról nincsen adat – bölcs filozófusként, öregnek ábrázolt, János legtöbbször fiatal férfiként áll előttünk. Érdekes ez az ábrázolásmód, hiszen ő az egyetlen apostol, aki nem halt korai vértanúhalált, hanem szokatlanul magas kort ért meg. Ráadásul idős korban, az 1. század végén írta a nevéhez fűződő Evangéliumot és Patmosz szigeti száműzetésben a Jelenések néven ismert prófétai jóvedöléseket. Sőt a legenda vagy hagyomány arról is tud, hogy élete vége felé már nagyon neheze ére a beszéd, ezért, ha kérdezték, mindig csak annyit mondott: Fiacskáim, szeressétek egymást.

Igen, János apostol tanúságtételéhez és igehirdetéséhez két nagyon fontos dolog kapcsolódik. Az egyik a szeretet,

János apostol - freskó

Van Dyck - Szent János evangelista

a feltétel nélküli, kiemeríthetetlen és felülmúlhatatlan szeretet megérzése. Ő a barát, aki fiatalon – hiszen ezért ábrázolják ifjúként – Jézus megkülönböztetett szeretetében részesült, ezt tartotta legfontosabb jellemzőjének, (neve helyett így emlegette önmagát: a szeretett tanítvány), egész életében ehhez akart méltó lenni, és ezt adta tovább, mint Isten lényegét:

SZERETET az ISTEN.

A másik fontos dolog Jánossal kapcsolatban, hogy nemcsak azt látta, amire nézett, hanem rajtuk keresztül látta a transzcendenst: egy csecsemőben Isten teremtő legyen-igéjét vagy az üres sírban a feltámadás valóságát. Látott és hitt.

János apostolt a művészet általában háromféle helyzetben ábrázolja. Az egyik a Jézus mellett mindvégig kitartó barát alakja: a Golgotán a Szűzanyával együtt a kereszt alatt áll, Jézus rábízta anyját, aki férfirokon hiányában az egyedülálló, szegény nők kiszolgáltató sorsára jutna. Ez a jelenet különösen német nyelvterületen volt nagyon népszerű. (Mivel Jánost fiatal, hosszú hajú alakban ábrázolják, gyakran összetévesztik Mária Magdolnával.) Így látható a templomban szemközt megfestett Kálvária-freskón is.

A másik az egyéni látásmódjáról ismert evangélista, akinek jelképe a sas és a könyv, az „írás”.

Életéhez – mint minden népszerű szentéhez – sok legenda fűződik. Az egyik szerint egy pogány pap provokációjára és megtéréséért kiivott egy méreggel teli kelyhet, de a méreg nem hatott rá. Ennek emlékére János egyik attribútuma a kehely lett. Így ábrázolja templomunk freskója is. Cimballal a kehely fölé hajló kígyót is megfestette, amely a mérgét az italba fecskendezte. Valószínűleg ez a momentum kötötte össze Szent Jánost a borszentelés liturgiájával, amely a templomban használ bort december 27-én, Szent János ünnepén áldotta meg. És bizonyosan innen származik a német nyelvterületről Magyarországra került és a mai napig fennmaradt „Szent János áldása” is, melynek értelmében a búcsúzásra kitöltött utolsó pohár bort Szent Jánosra köszöntötték.

Marx Mária

Mit jelent nekem a szelídség?

„Ami van, annak szabad lennie” Mustó Péter jezsuita szerzetes gondolata számomra a szelídség alapja, s életfeladat. Sokszor olyan vagyok, mint egy régi kuktafazék – az idősebbek emlékezhetnek rá –, ami veszedelmesen sípol, s pörög a teteje. Ez a mondat „takarékra” tesz. A rosszból – igazságtalanság, méltánytalanság, együttérzés hiánya – is lehet egyszer jó. Isten ott van minden nyomorunkban, s azok nyomorában is, akiknek szeretnék, de nem tudok segíteni.

A boldogmondás második feléért tehetségem szerint igyekszem: kevesebb műanyag, kevesebb zacskó, kevesebb vásárlás. Élhetnék sokkal egyszerűbben is.

Háriné Mile Mónika

A megroppant nádat nem töri el, a füstölgő mécsest nem oltja ki. – írja Izajás az Úr szolgájáról. De nem is igyekszik helyrehozni. Vár. Jézus nem győzködi a gazdag ifjút, engedi elmenni, pedig megszerette. Isten más utat talál hozzá.

Számomra a szelídség a rámenősség ellentéte: van határozott véleményem, de nem akarom meggyőzni a másikat; élek a lelkiismeretem által kijelölt módon, de nem erőltetem rá a többiekre; engedem kibontakozni azt is, ami nekem nem kedvem szerint való. Akik ismernek, most bizonyára mosolyognak. (Én is.) Hát, a Föld valószínűleg nem lesz az enyém. Isten kegyelméből „beérem” egy kicsi hellyel a mennyben.

Marx Mária

Minden életkorban megjelenhet, nem csak az idősebb életkorban lévők joga annak lenni. Az egyik legszebb emberi tulajdonság és ritka szerintem, bár állatokat is mondanék szelídek. Ellentéte a gőgnek, amely a hét főbűn egyike a keresztény ember számára.

Általában véve az embert tekintve elmondható, hogy a gondolkodásmódban egyfajta rendezettség jellemzi a szelíd embert, és belső világosság, és valami finom belső derű, béke, nyugalom. Próbál igazságosan, mértékletesen, bölcsen és bátran élni az élet minden területén.

Az őszintén vallásos ember is igyekszik ezen az úton járni, hisz felismeri, hogy egyrészt ez a jobbik irány (szelídek lenni) a sok másik követhető irány között, hisz felismeri a fenti erények rá is érvényes, bensőjéből fakadó természetes hajlamát, másrészt Jézus is erre bátorít minket több helyen az evangéliumokban (legyünk szelídek, mint a galambok). Harmadrészt elmondhatjuk, hogy bűneink is elvezethetnek a szelídséghez, mert felismerve tévútjainkat, amelyeknek köszönhetően a másik ember felé is még érzőbb és együtt érzőbb szívvel fordulhatunk, azok szelídíthetnek rajtunk, és az imánkba bevíve ezt, Isten alakítani tud minket titokzatos módon. A szelídség a művészi alkotásokban is kifejeződik (Prokop Péter: Az angyali üdvözlés).

De szerintem van létjogosultsága annak is, hogy egy szelíd ember kiabáljon bizonyos helyzetekben. Egyáltalán nem megkövetelés a szelídség, inkább egy beállítódás, viszonyulás.

Már megtapasztalhattam magamon, ez nagyszerű érzés és sok-sok hálát szül, de még nem jellemez engem. Remélem, még van időm javulni, alakulni –, ezt nagyon szeretném.

S. Ivancsics Evelin

Ha a szegénység azt jelenti, hogy kinyújtom a kezem, és kérem az Istent, hogy segítsen, és vezessen, akkor a szelídség számomra azt jelenti, hogy szó nélkül elfogadom, amit segítségül, vezetésül kapok. Alapvetően elfogadó személyiség vagyok, nyitott a másásra és a változásokra. Nem esik nehezemre az elfogadás. Könnyen meglátom a rosszból is a jót. Szelídek lenni ott tesz inkább próbára, amikor nem passzívan, a hozzáállásommal, hanem bizonyos feladataimban való aktív munkálkodással kell az elfogadást tanúsítanom. Amikor bele kell állnom a komfortzónámon kívül álló, az én adottságaimmal, személyiséggemmel megterhelést jelentő feladatokba. Alapvetően csapatjátékos, támogató ember vagyok, ha nem muszáj, nem szeretek az élre állni, inkább kísérem, segítem azt, aki elől megy. Az utóbbi években viszont több olyan feladatot kaptam, ami mások irányításával, vezetésével jár, és a közreműködésükkel

kell valami újat teremtenem. Ez nekem nehéz, de próbálom a tőlem telhető legjobban csinálni. Talán ez jelenti azt a fentről érkező segítséget, vezetéset, amivel alázatos szívvel elfogadónak kell lennem, talán azért, hogy a nehézségét legyűrve fejlődjek. És ezért nagyon hálás vagyok.

Szabó-Hidvégi Orsolya

Riport

Riport Stróber László plébános úrral

Ünnepi Harangszó: Kedves László atya, az Ünnepi Harangszó szerkesztősége nevében szeretettel köszöntelek 70. születésnapod alkalmából. Kérlek, oszd meg velünk életed tanúságát, hol és kik által, milyen események következtében tapasztaltad meg leginkább Isten valóságos szeretetét. Az életút első állomása a család, ahová születünk. Hol éltetek, hányan voltatok testvérek, és mi a legkedvesebb kisgyermekkor emléked?

Stróber László: Zala megyében születtem, egy kis faluban, Rigyácon. A szüleim nagyon egyszerű emberek voltak, akik mély hittel és végtelen nagy szeretettel neveltek bennünket. Két testvérem volt, az egyik Katalin, már nincs közöttünk. A másik testvérem még él, otthon a falunkban. Számomra meghatározó volt, hogy a családom mindig összetartott.

Gyermekkor emlékem két dologhoz fűződik. Egyrészt, ahogyan vigyáztak rám. A családban én voltam a legkisebb, én voltam a Benjámín. Egy kicsit különleges helyem volt. Másrészt nagyszüleimmel, szüleimmel mindig együtt mentünk a szentmisére. Ez az összetartás, a hitben való egymásba kapaszkodás meghatározta az életemet. Remélem, hogy forrásként ez mindig ott is lesz bennem.

ÜH: A második állomás az iskola. Mindig nagy szeretettel beszélsz az esztergomi ferences gimnáziumról, ahol érettségiztél. Milyen hatással volt ez a környezet hivatásod választására?

S. L.: Abban a szerencsés helyzetben voltam, hogy engem ferences atyák tanítottak. Egy apáca is volt, Stanci néni, nekünk hívtuk, egy szalézi szerzetes Lukács tanár úr, illetve egy civil tornatanár, Kékesi tanár úr.

Itt nemcsak a tudományban fejlődtem, hanem a hitben is. Tudniillik a ferences atyák abban az időben, amíg én ott voltam, 1967-től 71-ig, mély lelkeségű emberek voltak.

Különösen emlékezetes számomra Ignác atya, az akkori rektor, ő különleges módon törődött a gyerekekkel. Két osztály volt egy hálóban, a fűtés pedig cserépkályhában. Téli éjszakákon, akkor még voltak igazi hidegek, Ignác atya majdnem minden nap végigjárta a hálókat, hogy azt a gyereket, aki lerúgta magáról a takarót betakarja.

Aztán a szentmisék. Abban az időben még nem

koncelebrációs szentmisék voltak, az atyák külön mellékolárnál miséztek. Be voltunk osztva hozzájuk, és én szívesen vállaltam, hogy egy-egy atyánál szolgáljak.

A ferences atyáknak megvolt a maga sajátos humora. A humor mindig ott volt az életükben, és átadták nekünk is. Lukács tanár úr mélységesen szigorú ember volt. Magyar nyelv és irodalom szakos: amit irodalomból tudok, meg amivel fejlesztettem magamat, azt neki köszönhetem. Ő egy alkalommal odaállt elé, és azt mondta, hogy legyek ferences, mint történelem-magyar szakos tanár. (Akkor még csak tanárként lehetett a szerzetesi hivatást választani.) Mondtam neki, hogy kedves atya, én pap szeretnék lenni, de nem akarok tanítani. Így nem lettem ferences szerzetes. Azóta is meghatározó azért az életemben a ferencesség. Mélyen belém vésődött. Az ottani hittanórák, jó Vendel atya, Isten nyugosztalja, aki a maga szelídségével, meg kis humorával mindig föl-földobott bennünket.

ÜH: *A teológiát a budapesti központi szemináriumban végezted. Akkori kispap társaid közül többel máig is tartod a kapcsolatot. Többször hívtad, hívod őket egy adventi nagyböjti lelkigyakorlat alkalmával a mi plébániánkra is.*

S. L.: Igen, a központi szemináriumba küldött Kovács Sándor az akkori püspökünk. Nem számítottam rá, de azt mondta nekem, hogy miután kitűnőre érettségiztél, elküldelek Pestre. Ott belecsöppentem egy nagy közösségbe, ahol nagyon sok barátság alakult ki. Évfolyamtársam volt Ladocsi Gáspár püspök úr, aztán Dolhai Lajos most az egri hittudományi főiskola rektora.

Egy nagyon nagy barátság azóta is megmaradt Süveges István atyával, aki jelenleg lajosmizsei plébános. Tehát tartjuk a kapcsolatot, és nemcsak évfolyamtársaimat szoktam hívni lelkigyakorlatra, hanem másokat is, például Kránitz Mihály professzor urat.

Ha távol vagyunk is egymástól, azért mégis tudjuk, hogy valamiben összetartozunk.

ÜH: *Papi életed Pákán kezdődött,- majd Zalaegerszegre, a Jézus Szíve plébániára kerültél káplánnak. Ott a te vezetésseddel működött akkoriban a város egyetlen katolikus ifjúsági közössége. A nyolcvanas évek elején a fiatalokkal való foglalkozás inkább csak „túrt” dolognak számított, nem ért téged emiatt semmiféle hátrány?*

S. L.: A papi szolgálat első állomása mindig meghatározó. Jó főnököm volt, Mester Vince atya, akitől sokat tanultam. Például azt, hogyan kell az emberekkel bánni, hogyan kell megszólítani őket. Olyan főnök volt ő, aki azt mondta nekem: „Amit te jónak látsz, csináld meg; csak beszélj meg velem!” Szabad voltam a lelkipásztori szolgálatban. Ott kezdtem el igazából az ifjúsággal egy kicsit foglalkozni. Akkor engedték meg hosszú évek után, hogy a plébánián is lehetett hitoktatni. Érdekes módon Csömödérben iskolai hittant tartottam. De csak az alsó négy osztályban. Szívesen emlékszem a gyerekekre, akik csöndben, fegyelmezetten figyelték.

Amikor 1984-ben meghalt az olai templom a káplánja, Fábián püspök úr személyesen jött el Csömödérbe, ott közölte az áthelyezésemet. Így kerültem Olába, ahol valóban elkezdtem az ifjúsággal való foglalkozást.

Hátrány nem ért, de „álltam az asztal sarkán” az egyházügyi titkárnál. Először is azért, mert 1985-ben elvittem huszonöt-harminc gyereket hittantáborba. Alighogy hazajöttünk, máris hivatott, hogy mit képzelek én. Elhelyeztettem. Azt válaszoltam, tessék megbeszélni Vendró apát úrral, a főnökömmel. Nem helyeztek el. Akkor megbátorodtam, és az ifjúsági közösségünkkel elmentünk vidékre evangelizálni. Gitáros énekekkel szolgáltunk a falusi szentmiséken. Akkor is behívtak, de akkor sem helyeztek el. Meglepődtem. Mi

van a háttérben? Talán 12-13 évvel ezelőtt tudtam meg, amikor Vendró apát úr még élt, hogy ő mentett meg, hogy nem helyeztek el. Itt, Mindszenty városában, komolyan szemmel tartották az egyház tevékenységét.

De az ifjúsági közösség megmaradt azóta is, bár már öregek, most is összejárnak, még zenélnek is, már unokák is vannak. Mindig örömmel nézem őket!

ÜH: *A következő években egy legendás összetételű papi közösségnek lettél a tagja itt a Mária Magdolna plébánián.*

S. L.: Amikor '89-ben a ferencesek eljöttek az olai templomba, akkor Konkoly püspök úr Miszori Zoltán atya mellé a Mária Magdolna Plébániára helyezett. Kérésünkre Dr. Szabó Gyula atyát nevezte ki plébánosnak. Gyula atya is azt mondta, amit az első főnököm: „Amit jónak láttok, csináljátok meg, csak beszéljétek meg velem, de közösen is!” Szabad kezet kaptunk. Jókat beszélgettünk Gyula atyával. Mintha jószágos apánk lett volna nekünk.

1989 után már erősebben, odaadóbban bátrabban evangelizáltunk. Itt a plébánián is több Szentlélek-szemináriumunk is volt. Ez később meghozta a gyümölcsét: rengeteg közösségünk alakult!

Erős barátság alakult ki köztem és Miszori atya között is, amikor már plébános volt, akkor is sokszor felkerestük egymást. Isten nyugosztalja, 10 évvel ezelőtt halt meg. Ez volt az a legendás közösség.

ÜH: *Később plébánosként először Boncodföldén szolgáltál, majd 1998-ban visszatértél a Mária Magdolna plébániára. Jövőre huszonöt éve lesz, hogy vezeted ezt a közösséget. Melyek voltak az első évek nagy feladatai?*

S. L.: Boncodfölde nagyon csöndes hely volt, és ennek örültem is, mert el tudtam mélyülni az evangéliumban. Több időm maradt az olvasásra is.

1995-ben a püspök úr arra kért, hogy segítsek be a nagytemplomnak, kisegítőként a boncodföldi plébánosság mellett. Egy darabig még ott laktam, utána költöztem ide. A zárda akkor került az én lelki vezetésem alá 1995 tavaszán.

1997-ben Gyula atya már nagyon sokat betegeskedett, így a plébánia vezetése – vele mindenben egyeztetve – rám hárult. Konkoly püspök úr 1998-ban nevezett ki plébánosnak. Valóban jövőre lesz 25 éve.

ÜH: *Sok munkát adtak neked a különböző építkezések. Ezek közül a legnagyobb talán a kertvárosi Szűz Mária Szaplótelen Szíve templom építése volt.*

S. L.: Igen, a plébánosi kinevezésemmel együtt kaptam ezeket a feladatokat is: a kertvárosi templom építését, a Mária Magdolna templom restaurálását. Sokszor felmerült bennem a kérdés: hogyan fogom én ezt csinálni? Én egy munkáscsaládban nőttem fel, parasztyerek vagyok, édes-

apámmal sokat kaszáltam, dolgoztam. Tudtam, hogy mi a fizikai munka, de arra nem gondoltam, hogy gazdasági szakembernek is kell lennem! Az égi jeleket kértem, meg különösen Mindszenty bíboros úr közbenjárását.

Szép lassan elkezdtek a nagytemplom felújítását, de akkor már tervben volt az új templom építése. 2003 májusában tettük le az alapkövet. Soha nem gondoltam volna, hogy fölül másfél év alatt ez a nagy templom.

Nagyon hálásak voltak a hívek, én meg nekik voltam hálás, mert egy meglévő közösségnek építettünk templomot. Ők már évek óta az Apáczai Csere János Művelődési Központba jártak szentmisére vasárnaponként. Élő közösség volt, amely állandóan imádkozott a templomért. 2004-ben volt a templomszentelés.

Nem volt kis dolog, főleg a nagytemplom restaurálása mellett, sőt akkor még a Boncodföldre is hozzám tartozott, és ott az Árpád-kori templomot kellett felújítani.

Az építkezések azért elvették az időt, de egy dolgról soha nem feledkeztem meg. Nem akartam csak pénzzel, anyagiakkal foglalkozni. Ugyanannyi hittanórám volt, valamikor még több is, mint a káplánjaimnak. Mert elsősorban lelkipásztor vagyok. Igyekeztem a lelki dolgokat is úgy elvégezni, hogy ne kelljen esténként úgy odaállnom a tükör elé, hogy Uram, ma sem foglalkoztam a hittemmel, meg veled sem. Ilyen nem volt hála Istennek!

ÜH: *Ma az egyházmegyében sok olyan plébános van, aki pappá szentelése után itt a Mária Magdolna plébánián kezdte meg a kápláni szolgálatát. Mentorként segítette az ő papi életük kezdetét, és többükkel tudtál nagyon jó munkatársi, testvéri egységben dolgozni.*

S. L.: Igen, hát sok káplánom volt, ez alatt a 24 év alatt, amióta itt vagyok, nem voltak egyformák. Ahogyan mi emberek sem vagyunk egyformák. De azért a feladataikat, szolgálataikat igyekeztek elvégezni. Ugyanazt elmondtam, amit tanultam Gyula atyától is, meg a Mester Vince atyától, hogy nyugodtan tegyék azt, amit jónak látnak, csak beszéljük meg! Azóta is többen keresnek fel káplánjaim közül. Ez nagy dolog.

ÜH: *Szentbeszédeidben gyakran hivatkozol irodalmi művekre, vagy idézel költeményekből. Ki a kedvenc költőd?*

S. L.: A kedvenc költőm Pilinszky János. Már csak azért is, mert amikor seminarista voltam Pesten, többször volt nálunk. Tehát személyesen ismertük, ismertem őt.

Már említettem Lukács tanár urat; ő szerettette meg velem az irodalmat, a költészetet. Majdnem minden irodalomóra előtt, becsöngetésnél memoritert kellett fölmondani. Most döbbenek rá, hogy ez milyen nagy kegyelem volt, hogy ő szigorúan tanított és szigorúan számon kért, szigorúan, de nagy emberséggel. Innét van bennem az irodalom szeretete.

ÜH: *A nagy közösség összetartása, a lelki vezetés, az építkezések, a gazdasági vezetés, a tanítás rengeteg feladatot rónak rád. Honnan veszed mindehhez az erőt? Hol és hogyan találod meg a forrást?*

S. L.: Bevallom őszintén, amikor idekerültem, akkor kapkodtam a fejemet. Hogyan lesz ezekhez a feladatokhoz erőm? Milyen formában? Akkor döbbsentem rá, hogy imádság nélkül nem fog menni semmi. Az Úrral való kapcsolattartás nélkül csak „valamit” fogok elvégezni. De nem nagyon lesz benne lélek. Nagyon fontosnak tartom ma is az imádságot. Amikor az Úrral kettesben vagyok.

Megtanultam azt is, hogy amikor hittanórákat tartok, akkor a tíz perces szünetet felhasználom a külön szobámban az imádságra. Mindig. Ez az erőforrás, meg a szentmise. Amit az ember kap a szentmisén, ha átéli, akkor az hatalmas nagy segítség, hatalmas kegyelem az Istentől. Ezek az én erőforrásaim, és az emberek szeretete. Sok balesetem volt, de mindig mellettem voltak, mindig aggódtak. A híveknek a szeretete is meghatározó erő, tudok belőle erőt meríteni!

Köszönöm szépen a beszélgetést, minden jót kívánok további papi életedhez, szolgálatodhoz!

Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Háriné Mile Mónika

Ajándék

A jó ajándék önmagunk egy darabja. A legjelentéktelenebb ajándék is test a testünkől, lélek a lelkünkől. Példa arra, hogy életünk nemcsak szükségletek láncolata, s hogy életünk legvégső alapja mégse valamiféle elemi és kikerülhetetlen önzés. Bizonyítéka annak, hogy létünk végül is ajándék, amiből futja az ajándékozásra. Tiltakozás, igen; az ajándék tiltakozás is önünk korlátai ellen, akár olyasmit ajándékozunk oda, ami re magunknak is szükségünk volna, de még inkább, amikor olyasmit, amit mi magunk is szeretünk, kedvelünk. Az ajándék jelkép ugyan, de ha megfelelő módon adjuk: valóban él

és tovább él. Ha jól adjuk, és jól fogadjuk: titokzatos erőre kap. Tovább él, megszépül, sorsa lesz.

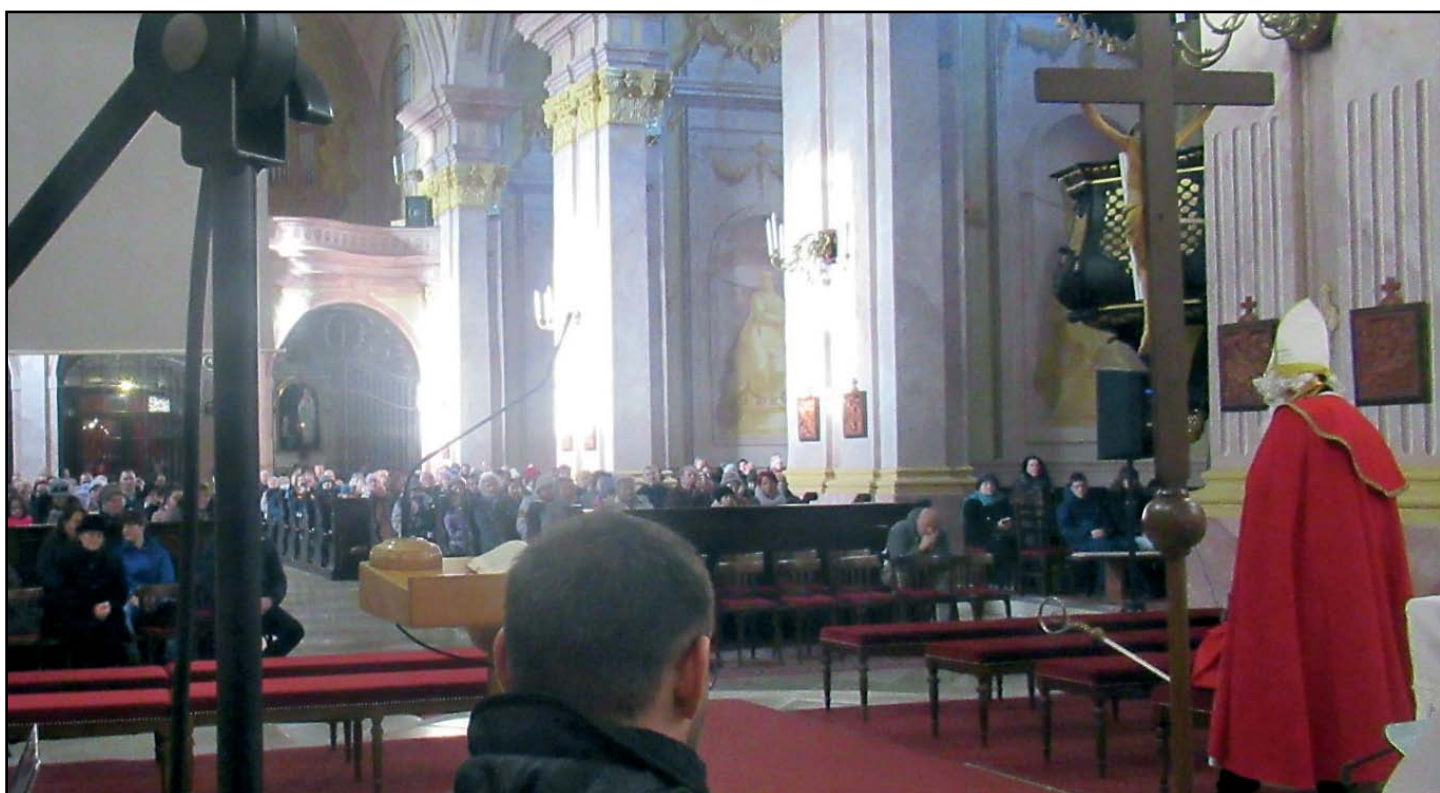
Az ajándékozás nem figyelmesség, nem fényűzés, nem szokás. Véghetetlenül komolyabb és több minden rutinmozdulatnál. Gyönyörű kifejezése az ember földi sorsának, helyzetének s ugyanakkor transzcendens ambíciójának. Annak a vágnak, hogy egyek legyünk, ha most még csak börtönrácsainkon át tudjuk is megölelni, megitatni és megetetni egymást.

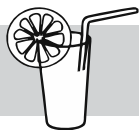
(Pilinszky János)

László atya 70 éves

Hajnali misék, és a Mikulás a templomunkban

Frissítő

Gyökössy Endre: Boldogságok

BOLDOGOK, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják majd, hogyan éljenek.

BOLDOGOK, akik összhangban vannak önmagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.

BOLDOGOK, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert öröms lesz az életük.

BOLDOGOK, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békesség lesz körülöttük.

BOLDOGOK, akik nevetni tudnak önmagukon, mert nem lesz vége szórakozásuknak.

BOLDOGOK, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.

BOLDOGOK, akik észreveszik a diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.

BOLDOGOK, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csöndjük és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.

BOLDOGOK, akik mentség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel és örömmel indulnak útjukra.

BOLDOGOK, akik tudnak elhallgatni és meghallgat-

ni, mert sok barátot kapnak ajándékba és nem lesznek magányosak.

BOLDOGOK, akik nem veszik túl komolyan önmagukat, mert környezetük megbecsüli őket.

BOLDOGOK, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.

BOLDOGOK, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.

BOLDOGOK, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.

BOLDOGOK, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naivnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.

BOLDOGOK, akik gondolkodnak, mielőtt cselekednének, és imádkoznak, mielőtt gondolkodnának, mert kevesebb csalódás éri őket.

BOLDOGOK, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.

BOLDOGOK, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert életesebb lesz az életük.

Döbrentei Ildikó: Hálaadás

Uram, hálát adni jöttünk Hozzád
az elmúlt év minden kegyelméért.
Uram, mindig, talán egész eddigi életemben
készültem valamire,
s az elmúlt évben már nemcsak tanultam,
de gyakoroltam is – az öregségemet.

Gyakoroltam, hogy egyszer-kétszer
helyben maradjak, ha indulni szeretnék,
néha-néha állva maradjak, ha leguggolni szeretnék,
olykor-olykor csöndben maradjak, ha szólni szeretnék,
hébe-hóba mosolyogjak, ha könnyezni szeretnék.

Uram, mindezt én tanultam valakiktől,
az előttem élt kedves öregeimtől.

Most megköszönöm Neked
szüleimet, nagyszüleimet, dédszületimet,
kedves rokonaimat, barátaimat,
akik már Nálad vannak
s mégis itt időznek, örökre velünk.

Uram, adj erőt az előttünk álló esztendő
minden öröméhez és keservéhez!
Add, hogy egy év múlva
méltósággal zárhassuk majd azt az évet is!
Légy velünk, Uram:
korosodó emberekkel, fiatalabbakkal,
gyermekkel, öregekkel!
Légy velünk, mert csakis így teljes az életünk!
Ámen

TOP11 karácsonyi film

Karácsonykor általában, és idén a hosszúra nyúló téli szünetben különösen több idő jut az otthoni filmes szórakozásra. Ehhez kedvcsinálóként összeállítottuk „minden idők legjobb karácsonyi filmjeinek” listáját. Szigorúan szubjektíven, Reszketetek betörők! és Igazából szerelem mentesen.

11. Legyetek jók, ha tudtok (State buoni se potete, 1984): Vidám, szomorú, elgondolkodtató, poénos, zenés, családi film Néri Szent Fülöpről, Szent Ignácra és az ő gyerekcsapatáról. A film Magyarországon sikeresebb, mint Olaszországban. Megtudjuk, hogy ahol összegyűlik sok jószág, ott elkezd ólálkodni a gonosz. De nyakon kell önteni, vagy le kell... Létezik egy két és fél órás vágatlan verzió is, komolyabb jelenetekkel. (Videán és gloria.tv honlapon elérhető)

10. Gézengúzok karácsonya (All I want for Christmas, 1991): A világ összes játéka sem lenne elég ajándék Ethannek és kishúgának. Ők ugyanis egészen mást szeretnének karácsonyra: azt, hogy újra egy család legyenek, és külön élő szüleik ismét összejöjjenek. A két gyermek minden trükköt bevet, de a terv végrehajtása reménytelennek tűnik. Karácsonykor csodák is történhetnek? Családi film abból a korból, amikor még nem arról akarták meggyőzni az elvált szülők gyermekeit, hogy milyen jó így nekik. És a Mikulás Leslie Nielsen. (Videán elérhető)

9. Ben Hur (1959): Minden idők egyik legjobb filmje, Jézus Lew Wallace író által kitalált kortársáról, a gazdag júdeai hercegről, akit egy római barátja elárul és rabszolgasorba taszít Jeruzsálemben, de ő visszanyeri szabadságát, és visszatér kiállni az igazságért. Jézus kereszthalála megváltást hoz neki és családjának. A film látványvilága messze megelőzte korát, 11 Oscar-díjat csak úgy tudták megismételni a kései utódok, hogy azóta nagyságrenddel több kategóriában osztanak díjakat. Rózsa Miklós szerzeménye pedig az egyik legismertebb filmzene a világon. Az ünnepek alatt talán lehetőség nyílik a több mint három és félórás filmélményt feleleveníteni. (Videán elérhető)

8. Az élet csodaszép (It's a Wonderful Life, 1946): Karácsony este George Bailey lába alól kicsúszik a talaj. Céje a csőd szélén áll, ő pedig úgy érzi, értelmetlen az élete, melyből egyetlen kiút az öngyilkosság. Az égiek egy másodosztályú, szárnyatlan őrangyal küldenek segítségére, aki megmutatja neki, milyen lenne a világ nélküle... Bár a film több mint háromnegyed évszázados tempóban halad, az utolsó fél órája nagyon eredeti. Amerikában családok generációi nézték karácsonykor, talán ezért is kapja ott mind a mai napig, az összes karácsonyi film közül a legmagasabb tetszési indexet. (Onvideo.hu-n elérhető)

7. A születés (The Nativity Story, 2006): Szép, elgondolkodtató film XXI. századi látványvilággal Jézus születésének körülményeiről. Az egy évvel a Megváltó születése előtti időtől a földi világra jöttéig terjedő időszakot fogja át a cselekmény. Bemutatja Mária és József nehézségeit, lelki gyötrődéseit, a hit erejét. Meghökkenítő hitelességgel ábrázolja a kor kegyetlen történelmi eseményeit, ezért inkább nagyobb gyerekekkel ajánlott megtekinteni. A film emberközelié teszi a főhősöket, de történetiségben és lelkeségben ragaszkodik az evangéliumokhoz. (Youtube-on elérhető)

6. Bunyó karácsonyig (Botte di Natale, 1994): Az idősödő Bud Spencer és Terence Hill utolsó közös filmje, amelyben ha nem is olyan fiatalosan, de nagy erővel osztják a pofonokat (maradandó

sérüléseket nem okozva) abból a korból, amikor még két gyakorló katolikus színész világsztárrá válhatott. A páros westernnel kezdte és azzal is fejezte be közös karrierjét. Ismét egymást nem szívlelő testvéreket alakítanak. Talán nem a legtöbb poénnal szolgáló, de a „legkarácsonyibb” filmje a megismételhetetlen párosnak. (Videa.hu-n elérhető, de meglepődnénk, ha nem adná egy tévéadó sem karácsony környékén.)

5. A csillag (The Star, 2017): Bo, a kicsi, de bátor számár meg van róla győződve, hogy többre hivatott, mint hogy egy kis názáreti malomban robotoljon egész életében, ezért egy nap minden bátorságát összeszedve megszökik és Ruth, a bájos birka, valamint Dávid, a vicces galamb társaságában egy ragyogó csillagot követve nekivág élete nagy kalandjának, és Jézus megszületése idején hőskökké válnak. Kimondottan gyerekeknek és felnőtt gyerekeknek szóló rajzfilm. (Videán elérhető)

4. Anyai szív (Seasons of the Heart, 1993): Martha és Jed Oregonban próbálnak új életet kezdeni, de mind a két lányukat elvesztik a súlyos kolera járványban. Az asszonyt letaglózzák a történetek, nem tudja feldolgozni a veszteséget. Jed javaslatára befogadják az elárvult Dannyt, de Martha képtelen őt elfogadni. Úgy dönt, hogy karácsonyt sem akar ünnepelni. A befejezés zsigerig hatol. (Videán elérhető)

3. Melyiket a kilenc közül? (1957): Jókai Mór időtálló novellájának, mintegy háromnegyedórás feldolgozása. Rendezője, Szóts István, nem tért vissza Magyarországra a velencei filmfesztiválról, amelynek második díját nyerte el a kisjátékfilm. Ezután a film jó ideig dobozban maradt. Apró János özvegy pesti csizmadia mester egyedül neveli kilenc apró gyermekét. Annyira szegények, hogy karácsonykor nem tudja őket mással megajándékozni, mint hogy megtanítt nekik egy kis Jézust köszöntő, vidám dalt, amit közösen énekelhetnek. Ez annyira zavarja a felettük lakó, magányos, de gazdag urat, hogy lemegy hozzájuk csendet parancsolni. Szegénységüket látva felajánlja, hogy az egyik fiút örökbe fogadja, felnevelteti és gazdaggá teszi, hogy aztán az segíthessen a többieknek. János mester nem tud választani... (Youtube-on elérhető)

2. Aludj csak, én álmodom (While You Were Sleeping, 1995): Az amerikai filmipar előszeretettel összekeveri a Bálint-napot és a karácsonyt, utóbbit sokszor a szerelem ünnepeként mutatja be. De ha már így van, a listánkon a helye a legtüneményesebb, leghumorosabb, legkarácsonyibb darabnak. A filmben Sandra Bullock egy magányos lányt játszik, Lucy, aki a metrón árulja a jegyeket. Miután reménytelen szerelme a vágányok közé esik, Lucy megmenti az életét, meglátogatja őt a kórházban, ahol a nővér félreértésből a kómába esett férfi menyasszonyaként mutatja be őt a családnak. Rögtön befogadják Lucy, aki életében először érzi a családi kapcsolatok melegét... és innen indul a kalamajka, persze karácsonykor. (Videa.hu-n, Disney+-on elérhető, elég nagy valószínűséggel valamely TV-csatornán is elő fog fordulni)

1. Názáreti Jézus (Jesus of Nazareth, 1977) A több mint hat óras alkotást négy részben vetítik a televíziók. Részletessége, bibliai hűsége, kiváló fényképezése emeli ki a Jézus életét feldolgozó filmek sorából. 1990 karácsonyán milliók tapadtak a tévéképernyők elé, hiszen ez a film volt a főműsor, és egy meghatározó filmélmény sokak számára. Franco Zeffirelli rendezése felvonultatja az 1970-es évek neves színészeit, megéri rászánni az időt minden korosztálynak. (Youtube-on elérhető)

Ismerős testvérek

Egy cursillo ajándékai

November utolsó hétvégéjén zajlott a harmadik zalaegerszegi női cursillo

A cursillo [magyarul rövid tanfolyam] nem szavak, hanem maga az élet. Ezt a lelki élményt adjuk át a három nap alatt. A lelkiség Spanyolországból ered, Magyarországon 1989-ben tartották az első tanfolyamot, azóta már több tízezren átérték, részt vettek rajta. Módszere, hogy barátkozunk, természetes őszinteséggel fordulunk egymáshoz. Találkozunk önmagunkkal, Istennel és embertársainkkal, mélyen átélve a hármass találkozást. A cursillo általában fellelkesíti a résztvevőket, hatására új közösségek is alakulnak. A tanfolyamot a katolikus egyház szervezi, vezetői viszont világi keresztények. Nemcsak vallásos embereket várunk, hanem mindenkit, akinek nyitott a szíve.

Jómagam édesanya, feleség, anyós is vagyok és nagyon hálás eddigi életemért. Olyan családban születtem, ahol fontos szerepe volt Isten létezésének. Kisgyermekként kereszteltet meg. Bánk atya személyisége meghatározó volt már gyermekkoromban is. Örömmel jártam hittan óráira, érdeklődve hallgattuk, ahogy mesébe szöve vitt bennünket Isten felé. 7 évesen elsőáldozó lettem, 14 évesen felvehettem a bérmlás szentségét. Elindultam egy úton, akkor még tudatlanul, de vezettek. Felnöttem, férjhez mentem, született két gyermekünk. Dani 31 éves, Viki pedig 27. A családom Hatalmas ajándék, férjemmel, Lacival 32 éve élünk boldog házasságban. A 2022-es évet több szempontból is a boldogság jelző illeti. Gyermekeim három hónap különbséggel házassodtak, párjaikban két új gyermeket kaptam ajándékba. További öröm számomra, hogy részt vehettem két Cursillon is. Na de ne szaladjunk ennyire előre.

2019 júniusában Kovács József atya hívott az 1. zalaegerszegi női cursillora. Azt kérdeztem tőle: ha én jószándékú embernek gondolom magam, szeretettel a szívemben élek, mi keresni valóm van ott? Azt válaszolta: gyere el, jó lesz az! Részt vettem. Hatalmas kegyelemben, Isten áldásában volt részem. Lelkem csordultig telt és a pislákoló gyertyaláng lobogó tűzzé vált bennem. Ekkor tudtam, ott a helyem és a tűz szikráit nekem is szórnom kell. Küldetést kaptam, fényt amivel világítani tudok! Közösséggé váltunk, többen azóta is rendszeresen találkozunk a Mária Magdolna plébánián, jelenleg Bóka Balázs atya lelki vezetésével. Elindultam egy úton. Fényt kaptunk többen is, hisz az első cursillo résztvevőiből állt össze a 2. zalaegerszegi női cursillo szervezői csapata 2021-ben. Így már két családias csoportba is járhattam. Nagy élményekkel gazdagodtam, igazi testvéri közösség alakult ki köztünk. Jó volt átérezni, hogy felelőséget vállalhatok a teendőkben, tanúságtétellel másoknak élményt vagy erőt adhattam. Isten segítségével sokat tanultam. Édesapám halála miatt érzett fájdalmamat is itt tudtam elengedni. Megtanultam, hogy a szép emlékeket örökre őrizhetjük a szívünkben, s ezek segítenek a ránk törő nehezebb napokat feldolgozni. Úgy éreztem a lelkem békére talált Istennel.

Még a Cursillo szeretetében lubickoltunk, máris felkért József atya, hogy legyek én a következő 3. zalaegerszegi női Cursillo civil szervezője, rektora. Érveket kerestem a nemleges válaszra, hisz elképzelni sem tudtam, mit tudnék egy ilyen nagy volumenű szervezéssel kezdeni. Üzletvezető létemre a csapat irányítása nem volt kibúvó, a szeretet átadása sem volt indok, hisz ez a legfőbb dolog az életemben, amit adni tudok, de gondoltam ez ide biztos nem elég. Nován, Tamás atya miséjének egyik prédikációjából kaptam meg Isten üzenetét, akkor tudtam, ott a helyem, nekem kell ezt a rám bízott szolgálatot teljesíteni. Isten mellett haladva nincs lehetetlen. A szervezői csapatot összeállítva elindultunk tovább az út egy következő „állomásához”.

Nagyon nagy élmény volt számomra ismeretlenül felhívni a résztvevőket és beszélgetni velük. A Szentlélek közvetítésével hosszúra nyúlt, nagyon barátságos, beszélgetésekben volt részem. Úgy éreztem, mind a 20 emberrel régóta ismerjük egymást, pedig még csak nem is találkoztunk. Fantasztikus ajándék volt ez mindjárt az elején. Szinte észre sem vettük, itt volt a hétvége. Cursillos nagycsaládunk is részt vett a készülődésben, a konyhán önkéntesek végezték a szolgálatot, finomabbnál finomabb ételekkel láttak el bennünket. A rengeteg süteményt szépkorú cursillos testvéreink sütötték nagy szeretettel, és sokan busszal, egymásba karolva hozták a kijelölt gyűjtőhelyre, ahol férjem várta őket. Ezúton is köszönöm a gondoskodást nekik, és az értünk mondott imádságaikat! Nagyon hálás vagyok nekik! Megtapasztalhattam Isten erejét az imákban, a hozzánk írt levelekben, amelyeket kaptunk János és Szabolcs püspök atyától, a helyi, kőszegi és kaposvári cursillos közösségektől, valamint az Egyesült Államokból is. Mindenki értünk, a hétvégéért imádkozott, sokan ismeretlenül is.

A hétvége Isten szeretetében telt, én békésen, nyugalommal vittem végig szolgálatomat. Szervező testvéreimmel nagyon összekovácsolódott a csapatunk. A meghívottak is érzékelték, hogy a Szentlélek vezette szolgálatunkat. Ki-ki a maga módján élte meg a hétvége ajándékait. Öröm van a szívemben és hála, hisz Isten eszközévé válva formáltuk, jobbá tettük egymást. Hálás vagyok Istennek, hogy hozzá közelebb érve megtapasztalhattam végtelen szeretetét és tenyerén ülve érezhettem hatalmas erejét! Szeretettel kívánok mindenkinek nagyon jó egészséget, áldott, békés ünnepeket szereteteik körében!

Karácsonyi vers

Karácsony estéjén
eszembejut minden,
mit az évben mással
gonoszul megtettem.

Köszönetet mondok,
hálát rebeg ajkam:
Köszönöm, Uram,
hogyan van hol lakjam.

Letérdelek szépen,
a gyertyafény elé,
kérem Jézust: vezessen
az országa felé.

Köszönöm, Istenem,
hogy mondhatom vidáman:
nekem boldog lehet
minden karácsony!

Nem is kell ajándék,
nem is kell nekem!
Hisz én adok neki
ki megváltott engem.

Karácsony estéjén
eszembe jut minden,
mit mondhatnék neked
én Uram, Istenem.

(Major Simon, 9 éves verse. 2022. nov. 17.)

BETLEHEMI VARÁZSKÉP

Keresd meg az alábbi rajzokat a képen!

Búzamag

A búzamag képes arra, hogy egyszerű porrá mállva és sok kis magocskával ily módon egyesülve finom, illatos, tápláló kenyérré váljon az éhes ember számára. Ez a rovat szeretne abban hasznunkra lenni, hogy az életünk mindig egy kicsit együtt érzőbb, valahogy imádságosabb, hitelesebb, egy picit nagylelkűbb és még bátrabb lehessen azon az úton, amelyen együtt éljük az életet.

Út az ismeretlenbe

(Lisa Kelly írása alapján írta: S. Ivancsics Evelin)

A lányomat a középiskolai tanulmányainak megkezdése előtt este egyedül találtam a szobájában. Összegömbölyödve feküdt az ágyán könnyes szemmel. Új iskolába fog járni, ahol naponta hatszor kell osztálytermet váltania és senkit sem ismer; és ki kell találnia a rettegett beépített szekrény kombinációs zárját, hogy be tudja oda pakolni a dolgait... Miközben mellette ültem, és megsimogattam a hátát, biztosítottam arról, hogy képes megbirkózni ezekkel az új tapasztalatokkal, sőt még ennél többel is.

„Igazából egyik miatt sem aggódom.” – mondta végül. „Csak a buszozás miatt. Még soha nem utaztam iskolabuszon, és nem tudom, mit fogok csinálni, ha a többi gyerek gonoszkozik, vagy ha nem bízom a sofőrben, vagy ha le akarok szállni. ...”

Valószínűleg olyan filmek jelenetei juthattak az eszébe, amelyekben sajnos szerepelt az iskolai buszos zaklatás jelensége. Kisgyermekkorában az óvodába szinte az első naptól kezdve barátaink vitték a saját gyerekeikkel együtt, tehát kis barátaival együtt utazhatott, így az iskolabusz fogalma teljesen ismeretlen volt számára. Az a legrosszabb, hogy ezt a rá váró buszos utazást sem ő, sem én nem tudtuk irányítani, kontrollálni. Egyelőre még az is idegen tapasztalat számára, hogy egyedül kell várakoznia a tőlünk csak néhány házzal arrébb lévő buszmegállóban. Megmenthettem volna mindettől és felajánlhattam volna, hogy az első nap autóval követem a buszt, de éreztem, hogy ez egyike lesz azoknak a pillanatoknak, amelyeket egyedül kell átélnie. Meg kell találnia a bátorságot, hogy szembenézzen az ismeretlennel, és elfogadja azt, hogy nem ő irányít.

Miért van az, hogy amikor valami ismeretlenre várunk, az első érzésünk leggyakrabban a félelem vagy az aggodalom? A legrosszabb forgatókönyvön gondolkodunk, szinte eltervezzük pontról pontra, és ebben már nem Isten szelleme él, nem a Szentlélek dolgozik. Holott Jézus újra és újra megismétli az evangéliumokban: „Ne féljete!” és „Békesség legyen veletek!”. Mégis olyan könnyen belelovaljuk magunkat az ismeretlentől való félelembe és a pusztító szorongásba. Pedig az egyetlen dolog, amit biztosan tudhatunk a jövőről, hogy Isten teljesen jelen lesz velünk, amikor odaérünk, és tele lesz meghívásokkal, hogy növekedjünk a szeretetben és cselekedjünk a szeretetből. Az ismeretlen igazából az a hely, ahol azzá az emberré válunk, akinek lenni hivatottak vagyunk.

Az ismeretlen az a hely, ahol azokká az emberekké válunk, akiknek lenni hivatottak vagyunk.

Akár az első iskolabuszos utazás előtt állunk, vagy az utolsó lélegzetvételünk előtt, Loyolai Szent Ignác azt mondaná nekünk, hogy az ismeretlennel való szembenézés nem arról szól, hogy igyekszünk megismerni és irányítani a helyzetet, hanem arról,

hogy bízunk abban, hogy Isten jelen lesz velünk, bármi is legyen az, amivel szembe kell néznünk. Így a sötétségben a kegyelemmel áldásokat fedezünk fel. Lehet, hogy hónapokba vagy évekbe telik majd, mire felismerjük ezeket az áldásokat, de visszatekintve felismerjük, hogy Isten mindvégig velünk volt. A bátorság kegyelmével az ismeretlenbe ugorva majd repülni tudunk, és azzá válhatunk, akinek lenni hivatottak vagyunk.

Másnap, amikor a lányom felszállt a buszra, Cody, a sofőr szívélyesen üdvözölt mindenkit a felszállás során. Kiderült, hogy csak nyolc diák volt azon az útvonalon, így mindenkinek saját ülőhelye is volt. A buszozás a lányom napjának a fénypontja lett. Cody ugyanis hagyta, hogy a fiatalok zenéljenek, és néhányszor elvitte őket egy autósbüfébe is, és még a buszt is átirányította olykor, hogy a lányomnak ne kelljen a hidegben várakoznia rá, és inkább egyszerűen csak megállt a házuk előtt. Sőt, egy jeges reggel leállította a buszt a házuk előtt, és kiszállt zokniban, hogy felkísérhesse a lányt a jeges felhajtón, biztosítva számára a biztonságos, elcsúszás-mentes feljárást.

Most azokra a napokra gondolok, amikor a saját ismeretlen jövőmmel nézek majd szembe, és a szememből csordogálnak a vigasztalás könnyei... Isten vezette a buszt, és bízhatok benne, hogy Isten fogja vezetni az enyémet is, amikor az ismeretlenbe indulok.

Ezen a Karácsonyon is előfordulhat velünk, hogy számunkra ismeretlen vagy ismerős, de kényelmetlen helyzetekbe kerülünk. Próbáljunk ne irányítani inkább, hanem Isten szelíd, szerető jelenlétébe helyezkedve lenni, beszélgetni, eszegetni, játszani, hallgatni, nevetni, ölelni...

Imádkozzunk

Hajdú Zoltán Levente imái/versei

Az újév küszöbén

Most, mikor visszanézek,
látom, te voltál ott velem.
Áldó kezekben tartva
óvtad az életem.
Vigyáztál rám, mert léptem
oly sokszor botlott, félrevitt,
de mikor épp elestem volna,
a te kezembe hulltam,
jó Atyám, már megint.

Kérlek, légy velem, kísérj el,
az új évben te vezess!
Ne retentsen meg semmi,
ami számomra félelmetes,
hanem akarjam, tudjam kérni
erőd és szereteted,
s így az esztendő útját
járhassam végig veled!
Ámen

Új év

Rád bízom,
veled járom,
nélküled
meg sem próbálom.
Hisz annyiszor akartam,
tettem egyedül.
És jöttem rá:

úgysem sikerül.
Jöjj velem,
vagy inkább:
hadd menjek veled.
Áldásod kísértje,
én Uram,
ezt az évet!
Ámen

Imádság az új év elején

Uram, hadd legyek az,
aki voltam veled.
És hadd maradjon el,
amit nélküled akartam, vártam.

Taníts szeretni, bízni
hogy lássalak téged akkor is,
ha közéd és közém
a mindennapok falakat építenek.

Köszönöm, Uram,
hogy jóságod szerint
annyiszor tapasztaltam
jelenlétedet!

Add, kérlek, hogy az év,
ami most kezdődik el,
veled
a tiéd legyen!
Ámen

Beszámoló-k hírek

Támogatási kérelem

A 2023. évi Házasság hete keretében megrendezni tervezett „Régi esküvők” című kiállítás összeállításához kéri a szervező Családkapocs Egyesület a hívek és ismerőseik felajánlásait. A tárlaton régi szokások bemutatásához várjuk a minél régebbi tárgyak, képek, iratok (pl.: esküvői fotók, menyasszonyi csokrok, kelengyeládák, menyasszonyi ruhák, vőlegény és koszorúslányruhák, lábbelik, gyűrűpárnák,

meghívók, festmények, levelek, naplók, lánykérő vallomások, régi házassági anyakönyvi kivonatok, vőfélyversek, vőfélykönyvek, lakodalmi esküvői, eljegyzési szokásokról szóló visszaemlékezések) felajánlását. A felajánlásokat a plébániahivatalban és a nekemalegszebb@gmail.com e-mail címen várjuk 2023. január 10-ig. A kiállítás után a felajánlott tárgyakat visszaszolgáltatjuk.

Beszámoló-hírek

Köpeczi Bócz Editre emlékezünk (1948-2022)

Rémesné Dr. Köpeczi Bócz Edit PhD, az MTA Filozófiai és Történettudományok Osztályának tagja 1948-ban született Budapesten. Egyetemi diplomáit Budapesten az ELTE-n és a Pécsi Tudományegyetemen szerezte. Társadalomtudományi, neveléstudományi és történeti kutatásokat folytatott. A Magyar Történeti Filmalapítvány támogatásával készítette a Lelkészek Életútjai c. dokumentumfilmet, ez előfutára lett egy későbbi könyvnek, amely a kommunista rendszer által létrehozott Állami Egyházügyi Hivatal manipulatív és diktatórikus tevékenységét mutatja be.

Kutatásai közben találkozott Mindszenty József bíboros-hercegprímás példaértékű életével és munkásságával, ami nagy hatással volt rá. Felismerte, hogy Mindszenty miként képviselte Krisztushoz, az egyházához és a hazájához való hűséget. Komolyabban kezdte kutatni életét, munkáját, melyből újabb könyv született. Létrehozott egy alapítványt is azzal a céllal, hogy Mindszenty József életművét sokan megismerhessék.

Folyamatos hitvallóként, motorként állt helyt egész életében. Hite szilárd és erős volt, az élet nehézségei ellenére sohasem adta fel. Nem keseredett bele a sok nehézségbe, megpróbáltatásba, hanem folyamatosan bátorította, erősítette környezetét. Hű-

séges ragaszkodását, Krisztusba vetett bizalmát adta tovább családjának, környezetének és mindazoknak, akik ismerték. Rendkívül szerény, önzetlen és áldozatkész ember volt. Saját érdekeit félretéve segítette azokat, akik bizalommal fordultak hozzá. Nagyon jól tudott hallgatni és meghallgatni másokat. Nem adta tovább a rábízott titkokat.

Optimista, az életet szerető, energikus ember volt. Élete utolsó tíz évében egészsége megromlott, de betegségét alázattal és kitartóan viselte. Tovább folytatta kutatásait, munkáját, és megpróbált teljes értékű életet élni. Végül egy rövid ideig tartó súlyos betegséggel végleg magához hívta őt az Úr. Bevégezte hűséggel földi életét, teljesítette a rábízott feladatokat és jól sáfárkodott azzal rengeteg talentummal, melyet Istentől kapott. Élete utolsó napján részt vehetett Zalaegerszegen a Mindszentyneum megnyitóján, ez volt a megkoronázása életművének.

Nyugodjon békében!

Anyakönyvi hírek

2022. november

Keresztelés

Péter Gellért	Farkas Heléna
Czoczek Luca	Farkas Rebeka
Bor Benedek	Vajda Roland Kálmán
Bor Panna	

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait!

Isten éltesse őket sokáig!

Temetés

Buze Ernő (1955)
 özv. dr. Zakó Vilmosné sz. Sáfrány Mária (1931)
 Farkas Zsuzsanna (1942)
 Rétvári János István (1937)
 özv. Marai Istvánné sz. Dóczi Julianna (1944)
 Zanati Rudolf Ferenc (1967)
 Fábián László (1939)
 özv. Aradi Csaba Mihályné sz. Szabó Erzsébet (1953)
 Szabó László (1963)

özv. Laskai Rezsőné sz. Csalló Ilona (1939)

Kern Imre (1930)

özv. Szakály Andrásné sz. Kálovics Mária (1926)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.

Szerkeszti:

Tájékoztatói Munkacsoport
 E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:
 8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
 Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
 www.mariamagdolna.hu
 E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.